Κυριώτερο διεθνὲς πρόβλημα ἡ δίκαιη κατανομὴ τοῦ πλούτου τῆς γῆς στὶς διάφορες χῶρες

Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

ΡΩΜΗ. Παραμένει πάντα ἀναλλοίωτο τὸ πανόραμα πλουσίων καὶ φτωχῶν στὸν κόσμο. Εἶναι μιὰ παγκόσμια γεωγραφία τοῦ εἰσοδήματος κατὰ κεφαλὴν σὲ κάθε χώρα ποὺ σημαίνει ὅτι ἀλλοῦ ζοῦν ἄνετα οἱ ἄνθρωποι καὶ διαθέτουν ἀρκετὰ χρήματα γιὰ μιὰ καλύτερη καθημερινὴ ζωή, ἀλλοῦ δοκιμάζουν στερήσεις, ὑποφέρουν. Κάτι περισσότερο: Οἱ πλούσιοι γίνονται πλουσιότεροι καὶ οἱ φτωχοὶ φτωχότεροι.

Ἕνα ἄλλο συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἐνῶ πρὶν ἀπὸ δέκα χρόνια οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες κατεῖχαν τὰ πρωτεῖα καὶ εἶχαν τὸ πιὸ ὑψηλὸ εἰσόδημα καὶ τὸ καλύτερο βιοτικὸ ἐπίπεδο, τώρα τ ἀπρωτεῖα τὰ πῆρε ἡ Σουηδία μὲ δεύτερη τὴν Ἑλβετία. Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες βρίσκονται στὴν τρίτη θέση. Οἱ κοινωνίες τῶν τριῶν αὐτῶν χωρῶν μποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν σὰν καταναλωτικές, ἀφοῦ παρὰ τὴν διεθνῆ οἰκονομικὴ κρίση, δὲν ἔγινε ἐκεῖ ἀκόμη λόγος γιὰ λιτότητα καὶ περιορισμούς.

ΔΙΑΒΑΘΜΙΣΕΙΣ

Μετὰ ἀπὸ αὐτὲς τὶς τρεῖς χῶρες ὑπάρχει ἡ ἄλλη κατηγορία τῶν ἀρκετὰ πλούσιων χωρῶν. Σ' αὐτὲς συμπεριλαμβάνονται: ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ὁ Καναδᾶς, ἡ Αὐστραλία, ἡ Δανία, τὸ Βέλγιο, ἡ Νορβηγία, ἡ Ὁλλανδία, ἡ Γαλλία, ἡ Ἰσλανδία.

Ἀκολουθοῦν οἱ χῶρες ποὺ εἶναι ἁπλῶς πλούσιες:

—Φινλανδία, Νέα Ζηλανδία, Αὐστρία, Ἰαπωνία.

Ἔπειτα οἱ χῶρες μὲ τὸ ἱκανοποιητικὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο: Μ. Βρεταννία, Ἀνατολικὴ Γερμανία, Τσεχοσλοβακία, Ἰταλία, Σοβιετικὴ Ἕνωση, Ἰσπανία καὶ Ἑλλάδα.

ΟΙ ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ ΠΙΟ ΠΛΟΥΣΙΟΙ

Οἱ στατιστικὲς ἀναφέρουν ὅτι οἱ κάτοικοι τῶν ἐμιράτων τοῦ Περσικοῦ Κόλπου, ἐμφανίζονται νὰ ἔχουν τὸ πιὸ ὑψηλὸ εἰσόδημα κατὰ κεφαλὴν ἀλλὰ ἐντελῶς θεωρητικά, γιατὶ τὸ χρῆμα ποὺ εἰσπράττουν ἀπὸ τὸ πετρέλαιο, τὸ νέμονται ἐλάχιστοι προνομιοῦχοι. Ὡστόσο, τὸ ἐτήσιο εἰσόδημα κατὰ κεφαλὴν στὶς χῶρες αὐτὲς ὑπολογίζεται σὲ 10.000—25.000 δολλάρια.

Σὲ σύνολο πληθυσμοῦ καὶ σὲ γενικὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο, οἱ πιὸ προνομιοῦχοι κάτοικοι εἶναι τῶν 17 βιομηχανικῶν κρατῶν, ποὺ ἔχουν σταθερὴ οἰκονομία, ἡ ὁποία δοκιμάσθηκε στὰ τελευταῖα ἔτη ἀπὸ τὴν ἐνεργειακὴ κρίση.

Οἱ 17 προνομιοῦχες βιομηχανικὲς χῶρες εἶναι: Σουηδία, Ἑλβετία, Ἡνωμένες Πολιτεῖες, μὲ ἐτήσιο εἰσόδημα κατὰ κεφαλὴν ἄνω τῶν 7.000 δολλαρίων Γερμανία, Καναδᾶς, Αὐστραλία, Δανία, Βέλγιο, Λουξεμβοῦργο, μὲ ἐτήσιο εἰσόδημα κατὰ κεφαλὴν 6.500—7.000 δολλάρια Νορβηγία, Ἰσλανδία, Ὁλλανδία, Γαλλία μὲ ἐτήσιο εἰσόδημα κατὰ κεφαλὴν 6.000—6 500 δολλάρια, Φινλανδία, Νέα Ζηλανδία, Αὐστρία, Ἰαπωνία ἐτήσιο εἰσόδημα κατὰ κεφαλὴν 5.500—6.000 δολλάρια.

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΙΡΑ

Χῶρες μὲ ἐτήσιο εἰσόδημα κατὰ κεφαλήν, κάτω τῶν 5.000 δολλαρίων, εἶναι οἱ ἀκόλουθες: Βρεταννία 4.100 δολλάρια κατὰ κεφαλήν, Ἀνατολικὴ Γερμανία, Τσεχοσλοβακία, Ἰταλία 3.070 δολλάρια κατὰ κεφαλήν, Σοβιετικὴ Ἕνωση 2.970 καὶ ἀκολουθοῦν ἡ Ἰσπανία, ἡ Ἰρλανδία, ἡ Ἑλλάδα, ἡ Βενεζουέλα, ἡ Ἀργεντινή, ἡ Σιγκαπούρη, τὸ Χὸγκ Κόγκ.

Τὰ στατιστικὰ αὐτὰ στοιχεῖα δὲν μποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν ἀπόλυτα, διότι πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψη καὶ ἄλλοι παράγοντες σχετικὰ μὲ τὴν ὀργάνωση τῆς ζωῆς σὲ κάθε χώρα, μὲ τὰ εὐεργετήματα ποὺ ἔχουν ὡρισμένοι λαοί, ἀναφορικὰ μὲ τὴν ὑγεία καὶ τὴν περίθαλψη ἢ τὴν παιδεία. Ἀλλὰ ὁπωσδήποτε δείχνει ὅτι ὁ γενικὸς χάρτης στὴν γεωγραφία τοῦ πλούτου καὶ τῆς φτώχειας παρουσιάζει μερικὲς ἀλλαγές.

Θὰ πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ Ἀμερική, ποὺ εἶχε τὰ πρωτεῖα στὸ ὑψηλὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο, ἔπεσε τώρα στὴν τρίτη θέση, ὅτι ὡρισμένες χῶρες βελτίωσαν τὴ θέση τους, ὅπως ἡ Ἰαπωνία, ἡ Αὐστρία, ἡ Δυτικὴ Γερμανία, ἡ Φινλανδία καὶ τὸ Βέλγιο, ἐνῶ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη ἡ Βρεταννία ἔπαθε καθίζηση σὲ σημεῖο ποὺ νὰ θεωρεῖται τώρα μιὰ ἀπὸ τὶς φτωχὲς δυτικοευρωπαϊκὲς χῶρες, ἀφοῦ τὴν ἔφθασε ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία καὶ ἡ Τσεχοσλοβακία. Καθίζηση ὑπέστη καὶ ἡ Ἰταλία, ποὺ ὀφείλεται στὴν κρίση ποὺ γνώρισε τὸ οἰκονομικὸ της σύστημα ἀπὸ τὸ 1966 καὶ ἐδῶ, καὶ ἐπίσης στὴν ἐσωτερικὴ κοινωνικὴ ἀναστάτωση.

Η ΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

Εἶναι ἀναμφισβήτητο ὅτι ἡ κρίση τοῦ πετρελαίου ἔφερε μιὰ ἀλλαγὴ στὸν πίνακα. Ὡρισμένες χῶρες δοκίμασαν ὀδυνηρὲς συνέπειες μὲ τὴν ἀκρίβεια τοῦ πετρελαίου, ἐνῶ ἄλλες πέρασαν τὴν κρίση, ἀλλὰ ὁποτεδήποτε δὲν μποροῦν νὰ προχωρήσουν μὲ γοργὸ ρυθμό. Τὸ μεγάλο φαινόμενο μεταξὺ τῶν βιομηχανικῶν κρατῶν εἶναι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰαπωνία ποὺ ἀπέδειξαν ὅτι ἔχουν γερὲς οἰκονομίες, οἱ ὁποῖες δὲν κλονίζονται εὔκολα.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΝΤΑΣΗ

Τὴν ἔνταση πλούσιων καὶ φτωχῶν χωρῶν, τὴν βλέπουμε νὰ παρουσιάζεται ὄχι μόνον στὸν διάλογο Βορρᾶ - Νότου, διάλογος ποὺ γίνεται κατὰ χρονικὰ διαστήματα στὸ Παρίσι — ἀλλὰ καὶ στὴν πρόσφατη διάσκεψη τῶν ἀραβικῶν καὶ ἀφρικανικῶν κρατῶν. Οἱ ἐργασίες αὐτὲς τῆς διασκέψεως τερματίσθηκαν στὸ Κάιρο καὶ τὰ ἀφρικανικὰ κράτη ζήτησαν ἀπὸ τὶς πλούσιες πετρελαιοπαραγωγικὲς χῶρες οἰκονομικὴ βοήθεια γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ξεπεράσουν τὶς δυσκολίες τους.

Ὑπάρχει, λοιπόν, τώρα καὶ ἕνα νέο «μέτωπο» στὸν Τρίτο Κόσμο, δηλαδὴ στὶς χῶρες τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς. Εἶναι τὸ μέτωπο τοῦ πλούτου καὶ τῆς φτώχειας: Ὅλα τὰ κράτη ζητοῦν βελτίωση τῶν συνθηκῶν ζωῆς τῶν λαῶν τους καὶ συμμετοχὴ σὲ προγράμματα ἀναπτύξεως. Καὶ ἡ πίεση ἀσκεῖται ἀπὸ κάθε πλευρά.

Ἡ πεῖρα ὅμως διδάσκει ὅτι ὁ πλούσιος δύσκολα δίνει, ὅτι ὁ φτωχὸς δύσκολα παίρνει. Μὲ τὸν τρόπο τους ὅμως οἱ φτωχὲς χῶρες τοῦ κόσμου ἐπιδιώκουν νέες βάσεις γιὰ τὸ διεθνὲς ἐμπόριο καὶ νέα ἐκτίμηση τῶν βασικῶν προϊόντων ποὺ παράγουν. Εἶναι γνωστὸ ἄλλωστε, ὅτι τὸ ὅπλο τους εἶναι οἱ πρῶτες ὗλες καὶ ὅτι ἄρχισαν νὰ τὸ χρησιμοποιοῦν πρὸς κάθε κατεύθυνση. Ἤδη, ἄρχισε νὰ γίνεται συνείδηση σὲ ὅλες τὶς ἠπείρους ὅτι μιὰ νέα δικαιότερη οἰκονομικὴ τάξη πρέπει νὰ δημιουργηθεῖ στὴν ὑδρόγειο. Καὶ αὐτὸ θὰ εἶναι τὸ κύριο θέμα στὸ τελευταῖο τέταρτο τοῦ αἰῶνα.

Κοινὰ προβλήματα ἔχουν οἱ συγγραφεῖς σ' ὅλη τὴν Εὐρώπη

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

ΡΩΜΗ. (Ἰδ. Ὑπ.). — «Γιὰ φαντασθῆτε ὅτι μόνον γιὰ μιὰ στιγμὴ ὅλοι οἱ συγγραφεῖς, οἱ μεταφραστές, οἱ κριτικοὶ καὶ οἱ κάθε εἴδους πολυάριθμοι συνεργάτες τῆς γιγάντιας βιομηχανίας τῶν πληροφοριῶν, σταματοῦν νὰ ἐργάζονται καὶ δὲν παραδίδουν ἐπὶ ἕνα χρόνο τὰ ἔργα τους. Τί θὰ γινόταν ἔτσι στὴν τηλεόραση, στὰ ραδιόφωνα, στὶς ἐφημερίδες καὶ στὴν μεγάλη ἐμποροπανήγυρη τοῦ βιβλίου στὴν τεράστια αὐτὴν βιομηχανία τοῦ ἐλεύθερου χρόνου; Σκεφθῆτε τὸ ἴδιο πρᾶγμα σὲ διεθνὲς ἢ τουλάχιστον σὲ εὐρωπαϊκὸ ἐπίπεδο καὶ θὰ δῆτε πόσο μεγάλο εἶναι τὸ βιομηχανικὸ μαμμούθ ποὺ τροφοδοτοῦμε καὶ τὸ ὁποῖο μᾶς ὑπαγορεύει τοὺς κανόνες του. Φαντασθῆτε πόσο μεγάλες πιέσεις θὰ ἐξασκούσαμε καὶ πόσο μεγάλο θὰ ἦταν τὸ συνδικάτο μας...».

Τὴν ὑπόθεση αὐτὴ ἔκανε ὁ Χάϊνριχ Μπὲλ μιλώντας στὸν Σύνδεσμο Γερμανῶν συγγραφέων ποὺ ἐπανιδρύθηκε τὸ 1969 σὰν τμῆμα τοῦ συνδικάτου τῶν ἐργαζομένων στὰ τυπογραφεῖα. Θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρουμε ὅτι κατὰ τὴν ἴδια ἐποχὴ καὶ τὸ ἐθνικὸ συνδικάτο συγγραφέων τῆς Ἰταλίας ἀντιμετώπιζε τὰ ἴδια περίπου προβλήματα δίνοντας τους διαφορετικὲς λύσεις ἀπὸ τὶς γερμανικές: Αὐτόνομη συνεργασία μὲ τὸν ἐργατικὸ συνδικαλισμὸ καὶ ὄχι συνένωση, ἐπανάληψη τῆς καταδίκης τοῦ χρυσελεφάντινου πύργου (ὁ ὁποῖος συνήθως εἶναι ἕνα φτωχικὸ διαμέρισμα στὰ προάστια τῆς πόλης καὶ πολὺ σπάνια ἐξοχικὸ σπίτι) καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρὰ πιὸ πεζὰ θέματα: Τὰ συμβόλαια, τὰ ποσοστὰ τῶν δικαιωμάτων, ἡ ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, ἡ σύνταξη καὶ ἄλλα παρόμοια ἀφοῦ ἀκόμη καὶ σήμερα τόσο στὴν Ἰταλία καὶ στὴν Γερμανία τὰ λογοτεχνήματα σπάνια ἐξασφαλίζουν τὴν εὐημερία τῶν δημιουργῶν τους.

Πρόκειται ὅμως μόνο γιαυτό; Ὁπωσδήποτε ὄχι. Ἡ ἰταλικὴ ἐμπειρία τῶν τελευταίων χρόνων ἐπιβεβαιώνει τὴν ὀρθότητα τῶν ὅσων εἶχε πεῖ παλαιότερα ὁ Γκύντερ Γκράς: «Πρέπει νὰ ἀποτελέσουμε κάτι παραπάνω ἀπὸ ἕναν ἁπλὸ συνεταιρισμὸ συμφερόντων. Ἐπειδὴ ὅπως τὰ συνδικάτα, πέρα ἀπὸ τὰ θέματα τῶν μισθῶν ἀποτελοῦν τώρα πλέον καὶ δύναμη ἐπέμβασης γιὰ παράδειγμα στὴν ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ ἢ στὴν πολιτικὴ ἀπέναντι στὶς χῶρες τοῦ Τρίτου Κόσμου. Ἔτσι καὶ οἱ συγγραφεῖς θὰ πρέπει νὰ ἀρχίσουν νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὰ προβλήματα (καὶ τὶς συγκρούσεις) ποὺ δὲν προέρχονται μόνο ἀπὸ τὸν πόλεμο ἢ ποὺ ἐμφανίσθηκαν στὰ μεταπολεμικὰ χρόνια, ἀλλὰ καὶ γιὰ ὁλόκληρη τὴν κοινωνικὴ ζωή».

Μὲ ἄλλα λόγια, ἐνῶ τὰ συνδικάτα ξεπερνᾶνε τὰ ὅρια τοῦ ἁπλοῦ σωματείου καὶ ἐνδιαφέρονται γενικώτερα γιὰ τὴν οἰκονομικὴ κρίση τῆς χώρας (καὶ τῶν χωρῶν) τὰ συνδικάτα τῶν συγγραφέων δὲν θὰ πρέπει νὰ περιχαρακωθοῦν στὰ πλαίσια τοῦ σωματείου κάνοντας πὼς δὲν βλέπουν τὰ ὅσα συμβαίνουν γύρω τους.

Αὐτὰ οὐσιαστικὰ ὑποστηρίχθηκαν στὸ πρῶτο εὐρωπαϊκὸ συνέδριο τῶν σωματείων καὶ τῶν συνδικάτων τῶν συγγραφέων ποὺ ἔγινε πρόσφατα στὸ Δυτικὸ Βερολῖνο καὶ στὸ ὁποῖο πῆραν μέρος ἐκπρόσωποι ἀπὸ τὴν Γερμανία, Ἀγγλία, Σουηδία Δανία, Φιλλανδία, Ὁλλανδία, Γαλλία, Ἑλβετία, Αὐστρία, Ἰταλία, Βέλγιο, Λουξεμβοῦργο, Νορβηνία, Πορτογαλία, Ἰσπανία, Ἑλλάδα καὶ Τουρκία.

Ποιὸ εἶναι, φυσικὰ ἂν ὑπάρχει, τὸ στοιχεῖο ποὺ ἑνώνει τὶς διαφορετικὲς αὐτὲς πραγματικότητες; Οἱ τρεῖς μέρες τῶν συζητήσεων ἀποκάλυψαν τὴν ὕπαρξη ἑνὸς ὁμοιόμορφου πίνακα τῆς καπιταλιστικῆς Εὐρώπης παρὰ τὶς σημαντικὲς διαφορὲς ποὺ ὑπάρχουν ἀνάμεσα στὴν περιοχὴ τῶν σοσιαλδημοκρατῶν (Γερμανία καὶ σκανδιναβικὲς χῶρες) καὶ στὶς Νότιες περιοχὲς (ὁ Νότος στὴν περίπτωση αὐτὴ ἀρχίζει στὴν Βιέννη καὶ τὴν Ζυρίχη).

Οἱ διαφορὲς αὐτὲς ὁπωσδήποτε δημιουργοῦν καὶ τὶς συγκεκριμένες καταστάσεις γιὰ τὸν διαφορετικὸ τρόπο ζωῆς τῶν συγγραφέων. Τὸ κοινὸ πάντως πρόβλημα εἶναι ἡ θέση τῶν ἀνθρώπων ποὺ ζοῦν γράφοντας λογοτεχνικὰ ἢ ἐπιστημονικὰ κείμενα πεζογραφήματα ἢ ποιήματα καὶ ὄχι μιὰ ὑποτιθέμενη «ἱερότητα» τοῦ συγγραφικοῦ ἐπαγγέλματος.

Στὸ Συνέδριο τοῦ Βερολίνου λοιπὸν τονίσθηκε πρῶτα—πρῶτα ἡ ἀνάγκη ὀργάνωσης τῶν συγγραφέων καὶ ἡ ὕπαρξη τῶν προβλημάτων ποὺ ἐνῶ θεωροῦνται λυμένα δὲν ἔχουν ἀκόμη βρῆ τὴν λύση τους.

Μακέτες • Γράμματα • Μεταξοτυπίαι • Σχέδια • Ντεκόρ • Ζωγραφική
ΣΑΝ
ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΕΙΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
ΓΟΥΝΑΡΗ 103—Χαραλάμπη
ΤΗΛ. 78—103 & 320-293

«ΗΛΕΚΡΟΝΙΚΗ» ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

Μόσχα-Οὐάσιγκτων-Πεκῖνο τὸ τρίγωνο ποὺ διαμορφώνει τὶς τύχες τοῦ κόσμου

ΚΡΙΣΙΜΗ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΦΑΣΗ

ΛΟΝΔΙΝΟ. (Ἰδ. Ὑπ.). Οἱ «διατριγωνικὲς» σχέσεις, ἔτσι καθὼς χαρακτηρίζονται οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὶς τρεῖς ὑπερδυνάμες, τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση καὶ τὴ Λαϊκὴ Κίνα, τίθενται ὑπὸ νέα θεώρηση αὐτὸν τὸν καιρό, καθὼς ἀποκρυσταλλώνεται τὸ νέο καθεστὼς στὸ Πεκῖνο ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Μάο Τσὲ Τούγκ. Καὶ εἶναι φυσικό, νὰ ἐπανακρίνωνται, ἐφ' ὅσον ἕνας μεγάλος ἡγέτης ἔλειψε ἀπὸ τὸ πηδάλιο τῆς μιᾶς ἀπὸ τὶς ὑπερδυνάμεις, ὁ δὲ διάδοχός του δὲν ξεκαθάρισε ἀκόμα ἀπὸ κάθε ἀμφιβολία, ἂν θὰ συνεχίσῃ ἀπαρέγκλιτα τὴν πολιτικὴ τοῦ προκατόχου του. Ἀκόμα, ὅμως καὶ ἂν θὰ τὴν εἶχε διακηρύξει αὐτὴ τὴ νέα πολιτική, πάλι δὲν θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἡ τελεσίδικη, διότι τὸ καθεστὼς γεννήθηκε μόλις τώρα καὶ θὰ περάση πολὺς καιρὸς πρὶν νὰ διαρθρωθῆ καὶ σὲ πρόσωπα καὶ σ. θεσμοὺς στὴ Λαϊκὴ Κίνα.

«Μέσα σ' αὐτὸ τὸ τρίγωνο, γράφει σχολιαστὴς τοῦ «Ὀμπσέρβερ», διαμορφώνονται οἱ τύχες τοῦ κοσμου. Οἱ διατριγωνικὲς σχέσεις, δὲν ἐπηρεάζουν μόνο τὰ συμφέροντα τῶν τριῶν μεγάλων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν τοῦ κόσμου. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ τρίγωνο, ἀπὸ κάθε γωνία του, ξεκινοῦν πανίσχυρες τάσεις καὶ ἐπιρροές, ποὺ παίζουν καίριο ρόλο στὴ διαμόρφωση τόσο τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, σὰν συνόλου ὅσο καὶ τῶν διακρατικῶν σχέσεων σὲ πολλὲς περιοχὲς τοῦ κόσμου. Εἶναι λοιπόν, πολὺ φυσικὸ νὰ ἐξετάζεται τὸ θέμα: Ποιὰ θὰ εἶναι ἡ φύση τοῦ τριγώνου ποὺ δημιουργήθηκε ἀφ' ὅτου ὁ Κίσσινγκερ ἄνοιξε τὶς πύλες τῆς Κίνας μὲ τὸν τερματισμοῦ τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ, ἢ καὶ ἀκόμα νωρίτερα, ἀπὸ τότε δηλαδὴ ποὺ ὁ Κρουστσεφ κήρυξε τὸν ψυχρὸ πόλεμο κατὰ τοῦ Μάο καὶ τοῦ τὸν ἀνταπέδωσε ὁ Μάο;».

«Τὸ θέμα, γράφει μιὰ ἄλλη βρετανικὴ ἐφημερίδα, ἡ «Σάνταιη Τάϊμς» μπορεῖ νὰ διαυγασθῆ ἀκόμα ειδικώτερα καὶ σαφέστερα: Ποιὰ μορφὴ θὰ πάρουν τελικὰ οἱ σχέσεις μεταξὺ Μόσχας καὶ Πεκίνου, τώρα ποὺ ἡ Κίνα διατρέχει τὴν μεταμαοϊκὴ περίοδο; Ἂν διατηρηθοῦν ὅπως ἦταν ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Μάο καὶ τοῦ Τσοῦ Ἔν Λάϊ, δὲν θὰ ὑπάρξουν σοβαρὲς ἀλλαγές. Τὸ παιγνίδι μεταξὺ τῶν τριῶν ὑπερδυνάμεων θὰ συνεχισθῆ — κάτι σὰν κρυφτοῦλι — ἀλλὰ μὲ ἀκόμα μεγαλύτερη περίσκεψη καὶ προσοχή. Ἂν ὑπάρξη χειροτέρευση, τὸ παιγνίδι αὐτὸ ἐνδέχεται νὰ ἀποκλίνῃ πρὸς μιὰ ἐπικίνδυνη πλευρά. Ἂν ὑπάρξη βελτίωση, τότε θὰ ὑπάρξουν πολλὲς ἀνατροπές πολλὲς ἀναθεωρήσεις καὶ πολλὲς ἐπιπτώσεις σὲ διεθνῆ κλίμακα καὶ θὰ φανοῦν στὰ διεθνῆ ὄργανα, ὅπως εἶναι ὁ ΟΗΕ».

Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτή, κατὰ τὴν ἐφημερίδα, ἡ Οὐάσιγκτων καὶ ὅλες γενικὰ οἱ δυτικὲς πρωτεύουσες περιμένουν μὲ ἀνυπομονησία νὰ ἰδοῦν κατὰ ποιὸν τρόπο θὰ διαμορφωθῆ ἡ μεταμαοϊκὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ καί, ἀκόμα εἰδικώτερα, τὸ καθεστὼς τῶν σχέσεων μεταξὺ Μόσχας καὶ Πεκίνου.

Ὑπάρχουν στὴ Δύση πολλοὶ παρατηρηταὶ ποὺ πιστεύουν ὅτι ὁ νέος ἡγέτης τῆς Λαϊκῆς Κίνας Χούα Κουὸ Φέγκ, ἀκολούθησε μέχρι τώρα μετριοπαθῆ πορεία ἀπὸ ἀνάγκη. Ὅτι, θέλησε νὰ ἐξουδετερώση πρῶτα τὴν ἐπικίνδυνη ὁμάδα τῶν τεσσάρων καὶ ὕστερα νὰ προχωρήση στὴν ἀπομάκρυνση ὅλων τῶν φιλοσοβιετικῶν, ἂν καὶ οἱ πιὸ φιλοσοβιετικοὶ ἀπὸ ὅλους ἦταν οἱ περὶ τὴν χήρα τοῦ Μάο Τσὲ Τούγκ.

Μιὰ ὁλόπλευρη ἐκκαθάρισι στὸν φιλοσοβιετικὸ χῶρο θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν ἐπικίνδυνη. Προτιμήθηκε ἡ μέθοδος τοῦ σαλαμιοῦ. Σὰν ἡ πιὸ ἀσφαλής. Μόλις τὸ καθεστὼς ἰσχυροποιηθῆ θὰ πετάξῃ τὸ γάντι, ὅπως τὸ εἶχαν πετάξει ὁ Μάο Τσὲ Τοὺγκ καὶ ὁ Τσοὺ Ἔν Λάϊ.

»Σύμφωνα μὲ τὴν ἴδια ἄποψι ἡ Κίνα ἔχει ἄλυτες διαφορὲς μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωσι, διαφορὲς ἀγεφύρωτες. Κατὰ τὴν ἴδια ἄποψι, ἡ Κίνα μπορεῖ νὰ παίξη ἰσχυρότερο διεθνῆ ρόλο, μένοντας στὴν αὐτόνομη μαοϊκὴ στάσι. Ἔξω ἀπὸ συνασπισμούς. Δίχως συμμαχίες. Διέξοδος στὸ ἀμερικανοσοβιετικὸ διευθυντήριο ποὺ βρίσκεται σὲ συνεχὲς ἀδιέξοδο.

Ἡ γερμανικὴ ἐφημερίδα «Βέλτ», γράφει γιὰ τὶς ἐδαφικὲς διαφορὲς μεταξὺ Πεκίνου καὶ Μόσχας. «Πῶς θὰ λυθῆ αὐτὴ ἡ διένεξη; Οἱ Ἰάπωνες εἰδικοὶ πιστεύουν ὅτι ἡ λύση μπορεῖ νὰ προκύψῃ μόνο μέσα ἀπὸ μιὰ κατακλυσμικὴ ψυχροπολεμικὴ κρίση.

»Τί θὰ γίνη λοιπόν; Θὰ ὑπάρξη γεφύρωσι τῶν σοβιετοκινεζικῶν διαφορῶν ἢ θὰ συνεχισθῆ ἡ ἀποτελμάτωσι, ποὺ μοιραία θὰ ὁδηγήση σὲ ἐκρηκτικὴ ἐπιδείνωση μιὰ μέρα;

»Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ δώσῃ ἔγκυρη ἀπάντηση καὶ ἡ Οὐάσιγκτων ἀνησυχεῖ. Δικαίως ἄλλωστε. Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν ἐπωφεληθεῖ ἀπὸ τὴ σινοσοβιετικὴ διένεξι καὶ ὁ πρόεδρος Κάρτερ θὰ πλήρωνε τὶς δυσάρεστες ἐπιπτώσεις μιᾶς ἐνδεχόμενης γεφυρώσεώς της. Δὲν θὰ μπορῇ ἄλλο πιὰ ἡ Οὐάσιγκτων νὰ ἀπολαμβάνῃ τὴν πολυτέλεια τῶν καλυτέρων σχέσεων καὶ μὲ τὴ Μόσχα καὶ μὲ τὸ Πεκῖνο ἀπ' ὅσο εἶναι οἱ σχέσεις ποὺ διατηροῦν μεταξύ τους. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι Μόσχα καὶ Πεκῖνο νὰ βρίσκωνται σὲ καλύτερη θέση ἀπὸ σήμερα στὶς διμερεῖς τους σχέσεις μὲ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες.

»Οἱ πιὸ αἰσιόδοξοι βλέπουν νὰ δημιουργεῖται ἕνα «Τρίγωνο ὑφέσεως» ἀπαρχὴ μιᾶς μορφῆς «νέου οἰκοδομήματος εἰρήνης» στὰ πλαίσια τῆς ὁποίας θὰ ἀντιμετωπίζωνται τὰ διάφορα προβλήματα, παρὰ θὰ μεταβιβάζονται ἀπὸ τὸ ἕνα σημεῖο στὸ ἄλλο. Στὴν πραγματικότητα μιὰ συμιλίωση Ρώσων καὶ Κινέζων θὰ εἶχε δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις γιὰ τὴν Δύση.

»Θὰ μποροῦσαν ἄραγε οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες νὰ ἀποτρέψουν μιὰ τέτοια ὕφεση; Ὄχι βέβαια. Ἴσως νὰ ἦταν σὲ θέση νὰ περιορίσουν τὴν ἔκταση μιᾶς μελλοντικῆς τήξεως τῶν πάγων μεταξὺ Μόσχας καὶ Πεκίνου ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι βασικὰ ἔργο τῶν Ρώσων καὶ Κινέζων. Ἀλλὰ οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες εἶναι σὲ πολὺ καλύτερη θέση ἀπὸ ἐκείνη, ποὺ ἦταν στὴ δεκαετία τοῦ 1950. Μιὰ ἰσότιμη πολιτικὴ ἔναντι τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Κίνας θὰ μποροῦσε νὰ ἐξασθενήσῃ τὶς ἐπιπτώσεις ἀπὸ τὶς καλύτερες σχέσεις μεταξὺ Ρωσίας καὶ Κίνας, ἐνῶ ὁποιαδήποτε προσπάθεια νὰ χρησιμοποιηθῆ ὁ ἕνας κομμουνιστικὸς γίγαντας ἐναντίον τοῦ ἄλλου θὰ ὠδηγοῦσε ἴσως στὸ ἀντίθετο ἀποτέλεσμα.

»Εἶναι προφανές, καὶ βεβαιωμένο ἄλλωστε ἀπὸ τὰ πράγματα, ὅτι ἡ ἀμερικανικὴ πολιτικὴ εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ μελετήσῃ στὸ ἔπακρο τὴν κάθε κίνησί της τόσο πρὸς τὴ Μόσχα ὅσο καὶ πρὸς τὸ Πεκῖνο.

«Εἶνα προφανὲς γράφει ἡ γαλλικὴ «Μόντ», πάνω στὸ ἴδιο θέμα, ὅτι οἱ «διατριγωνικὲς» σχέσεις, ὅπως χαρακτηρίζονται οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὶς τρεῖς ὑπερδυνάμεις, εἶναι ὁ πιὸ εὐαίσθητος τομέας στὸ ἀχανὲς κύκλωμα τῶν διακρατικῶν σχέσεων. Ἂν εἶναι εὔκολο νὰ ἀνατιναχθῆ ἡ συμμαχία καὶ ἡ φιλία ἀνάμεσα σὲ δυὸ μικρὲς χῶρες, εἶναι τὸ ἴδιο εὔκολο, ἢ καὶ εὐκολώτερο, νὰ ἀνατιναχθοῦν στὸν ἀέρα οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὴν Οὐάσιγκτων καὶ τὴ Μόσχα, τὴν Οὐάσιγκτων καὶ τὸ Πεκῖνο, τὸ Πεκῖνο καὶ τὴ Μόσχα. Ὅλοι λοιπὸν οἱ φορεῖς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ σταθμίζουν τὴν κάθε κίνησί τους, ὑπολογίζοντας κάθε πιθανὸ ἀρνητικὸ ἀποτέλεσμα. Καθὼς γίνεται μὲ τὴν διαστημικὴ τεχνολογία, ὅπου τὸ παραμικρὸ λάθος μπορεῖ νὰ στοιχίσῃ μιὰ καταστροφή, ἔτσι καὶ μὲ τὴν σημερινὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τὰ πάντα βρίσκονται σὲ μιὰ [illegible]πτότατη ἀλληλεξάρτηση, ποὺ μπορεῖ νὰ ἀπολήξη σὲ χάος, σὲ ρήξη ἢ σὲ κενό, μὲ τὸ παραμικρὸ λάθος.

»Κυριολεκτικά, συνεχίζει ἡ ἐφημερίδα, φτάσαμε στὴν ἐποχὴ τῆς ἠλεκτρονικῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς. Μιᾶς πολιτικῆς ποὺ ρυθμίζεται μὲ ἄκρα ἀκρίβεια καὶ στὴν τελευταία λεπτομέρεια ἀπὸ ἠλεκτρονικοὺς ἐγκεφάλους. Ἔτσι, ἡ Οὐάσιγκτων, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ σταθμίσῃ τὴν κάθε ἐνέργειά της, τόσο σὲ σχέση μὲ τὴ Μόσχα, ὅσο καὶ σὲ σχέση μὲ τὸ Πεκῖνο.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ

Αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς ἀνέργων πτυχιούχων

ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

ΡΩΜΗ. Ἡ Λόρι Μαντσίνι, 23έτις φοιτήτρια τῆς Νομικῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ρώμης, λέγει ὅτι εἶναι ἀπίθανον νὰ ἐξεύρῃ ἐργασίαν ὅταν θὰ τελειώσῃ τὰς σπουδάς της.

«Τὴν ἄνοιξιν θὰ πάρω τὸ δίπλωμά μου, ἀλλὰ δὲν ἔχω ἰδέαν ποῦ θὰ ἐργασθῶ. Ὅπως δὲν ἔχουν ἰδέαν καὶ ἡ πλειοψηφία τῶν συμφοιτητῶν μου.

Ἡ Μαντσίνι εἶναι μία ἐκ τῶν 72.000 νέων πτυχιούχων, οἱ ὁποῖοι θὰ «ψάχνουν» μετ' ὀλίγον δι' ἐργασίαν. Ἐξ αὐτῶν, μόνον οἱ 20.000 χιλιάδες εἶναι πιθανὸν νὰ ἐξεύρουν. Οἱ ὑπόλοιποι θὰ προστεθοῦν εἰς τὰς 240.000 πτυχιούχων οἱ ὁποῖοι εἶναι ἄνεργοι.

Ἡ ἀπογοήτευσις τῶν φοιτητῶν αὐτῶν προεκάλεσε, τὸν παρελθόντα μῆνα, τὰς ταραχάς, αἱ ὁποῖαι ἐπέφεραν τὸ κλείσιμον τῶν μεγάλων πανεπιστημίων. Τὰ βασικὰ προβλήματα εἶναι ἡ ταχεῖα αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν καὶ ἡ ἔλλειψις ἐργασιῶν διὰ τοὺς πτυχιούχους λόγω τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως.

«ΠΑΙΔΕΙΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ»

Τῷ 1962, ὁ ἀριθμὸς τῶν φοιτητῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀνήρχετο συνολικῶς εἰς 255.000. Τῷ 1975 ἦσαν 731.000.

«Τοῦτο ἦτο ἀποτέλεσμα τῆς προσπαθείας τῆς κυβερνήσεως νὰ καταστήσῃ τὴν ἀνωτάτην παιδείαν προσιτὴν εἰς ὅλους», λέγει ἐκπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου Παιδείας. Σήμερον, ὅποιος ἔχει δίπλωμα σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως δύναται νὰ ἐγγραφῇ εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Ἐν τούτοις, δὲν ὑπῆρξεν ἀντίστοιχος αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν σχολῶν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἔχῃ ἐπέλθει συμφόρησις. Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ρώμης, π.χ. εἶχε κτισθῆ διὰ νὰ ἔχῃ 40.000 φοιτητάς. Σήμερον ἔχει 150.000. Ταυτοχρόνως, ἐπῆλθεν ἡ οἰκονομικὴ κρίσις καὶ δὲν ὑπάρχει δυνατότης ἀπορροφήσεως τῶν πτυχιούχων. Λόγῳ δὲ τῆς συμφορήσεως, ἡ διδασκαλία γίνεται πλημμελῶς.

Αἱ παροχαὶ ἐξέσπασαν τὸν παρελθόντα μῆνα ὅταν αἱ ἀρχαὶ τῶν πανεπιστημίων ἀνεκοίνωσαν εἰς τοὺς φοιτητάς, ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους θὰ καταργηθοῦν, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου Παιδείας, αἱ διπλαῖ καὶ τριπλαῖ ἐξεταστικαὶ περίοδοι.

—Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ περάσωμεν τὰς ἐξετάσεις «μὲ τὴν πρώτην» ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας;», λέγει ἡ 20έτις Μαρία Μπόντσι, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ λάβῃ πτυχίον στατιστικολογίας. Αἱ αἴθουσαι εἶναι τόσον μεγάλαι καὶ οἱ φοιτηταὶ τόσον πολλοί, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ ἀκούσωμεν τὸν καθηγητὴν μας. Ἀκόμη, δὲν ὑπάρχουν χῶροι διὰ νὰ μελετήσωμεν, οὔτε καμμία καθοδήγησις.

Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν φοιτητῶν, ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου ἀνεβλήθη δι' ἓν ἔτος.

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ ΕΙΣΑΚΤΕΩΝ

Πέραν τούτου, οἱ φοιτηταὶ ἐξωργίσθησαν ὅταν ἐπληροφορήθησαν ὅτι ὁ ὑπουργὸς Παιδείας Φράνκο Μαρία Μαλφάττι εἰσηγήθη τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων φοιτητῶν εἰς τὰς Ἰατρικὰς Σχολὰς διὰ νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀπορροφηθοῦν οἱ ὑπάρχοντες ἄνεργοι ἰατροὶ εἰς ἐργασίας.

Ἀλλ' ἡ Ἰατρικὴ εἶναι εἷς ἐκ τῶν ἐλαχίστων τομέων εἰς τοὺς ὁποίους οἱ πτυχιοῦχοι ἔχουν ἐλπίδας νὰ ἐξεύρουν ἐργασίαν.

«Ἡ Ἰταλία ἔχει τὸν μεγαλείτερον ἀριθμὸν ἰατρῶν ἀνὰ χιλίους κατοίκους εἰς ὅλον τὸν κόσμον», λέγει ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου. «Ἔχομεν ἕνα ἰατρὸν ἀνὰ 200 κατοίκους. Ἐάν, ὅμως, ἡ τάσις συνεχισθῆ, θὰ ἔχωμεν πλέον τῶν 200.000 ἰατρῶν εἰς τὴν χώραν καὶ 10—20% ἀνεργίαν εἰς τὸ ἐπάγγελμα.

Οἱ φοιτηταὶ ἀπαντοῦν ὅτι τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι ἡ ὕπαρξις ἐργασιῶν διὰ νὰ ἀπορροφηθοῦν οὗτοι καὶ νὰ ἐπέλθῃ ἡ θεραπεία τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως. Ἡ μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν φοιτητῶν, λέγουν, δὲν πρόκειται νὰ δημιουργήσῃ νέας ἐργασίας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΠΑΤΡΩΝ — ΣΑΜΗΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΩΣ

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ	ΕΚ ΣΑΜΗΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ (ΟΧΛΗΡΑ)	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (καὶ ΚΕΡΚΥΡΑ)	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΤΡΙΤΗ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (καὶ ΙΘΑΚΗΝ)	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
20.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	
ΤΕΤΑΡΤΗ	
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΠΕΜΠΤΗ	
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (ΙΘΑΚΗ)	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	07.00 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ (καὶ ΙΘΑΚΗΝ)	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ	
11.30 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ	09.00 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ
13.30 ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ	16.15 ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Κ. ΤΣΙΜΑΡΑ
ΤΗΛΕΦ. 277-783 & 270-948

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ Ο.Σ.Ε. - Κ.Τ.Ε.Λ.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ Ο.Σ.Ε

ΔΙ' ΑΘΗΝΑΣ: 5,20, 6, 6.30, 7, 7.30, 8, 9, 9,45, 10.30, 11,15 12.00, 12.45, 13.30, 14.15 15.00, 15.45, 16.30, 17.20, 17.45, 18.30, 19.15, 20.15, 21.00

ΔΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ: 7.00 μέσῳ Ἀθηνῶν, 9.30 μέσῳ Ρίου, 17.30 μέσῳ Ἀθηνῶν.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ Κ.Τ.Ε.Λ.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ ΑΘΗΝΩΝ. Ἐκ Πατρῶν: 5.30, 6.45, 8, 9, 10, 11.30, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19.45, 21.15. Ἐξ Ἀθηνῶν: 6.30, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19.30, 21.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΧΑΪΑΣ — ΠΥΡΓΟΥ. Ἐκ Πατρῶν 5.45, 8, 9, 10, 11, 13, 15, 17, 18, 30, 20.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. Ἐκ Πατρῶν: 7, 7.10, 14 Ἐκ Τριπόλεως: 7, 15.

Ἐκ Πατρῶν: Διὰ Καλάβρυτα 5.45, 7.10, 10, 13.10, 15.30. Διὰ Δάφνην 10.

ΓΡΑΜΜΗΣ ΠΑΤΡΩΝ — ΑΙΓΙΟΥ: 5.45, 7.30, 8.35, 9.35, 10.35, 11.35, 12.05, 12.30, 13.05 13.35, 14.15, 15.15, 16.05, 17 05, 18.05, 19.05, 20.05. Ἐξ Αἰγίου: 6.15, 6.50, 7.30, 8.30, 9. 15, 10, 11, 12, 12.30, 13, 14.05, 15, 16, 17, 18, 19, 20.05.

ΑΣΤΥ
ΣΗΜΕΡΟΝ 4.30 — 12.30
Τώρα καὶ στὴν Ἑλλάδα τὸ πρῶτο πραγματικὸ
HARD CORE
ΣΚΛΗΡΟ ΣΕΞ
τῆς γαλλικῆς παραγωγῆς
ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
Α' ΠΡΟΒΟΛΗ
ΣΑΝΤΡΑ ΤΖΟΥΛΙΕΝ
ΣΙΣΕΛ ΝΟΡΜΑΝ

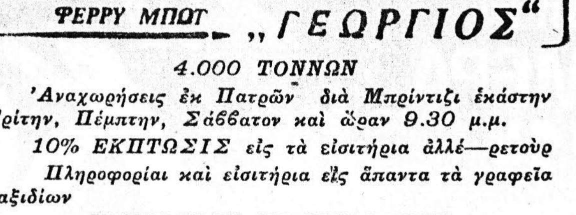

ΕΛΛΑΣ-ΙΤΑΛΙΑ
ΦΕΡΡΥ ΜΠΩΤ „ΓΕΩΡΓΙΟΣ"
4.000 ΤΟΝΝΩΝ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν διὰ Μπρίντιζι ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον καὶ ὥραν 9.30 μ.μ.
10% ΕΚΠΤΩΣΙΣ εἰς τὰ εἰσιτήρια ἀλλέ—ρετοὺρ
Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια εἰς ἅπαντα τὰ γραφεῖα ταξιδίων
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΙΓΓΛΕΣΗ
Ὀθ. Ἀμαλίας 12, τηλ. 277.776, 277.676, 277.151

«AQUARIUS»
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΝΟΡΜΑΝ 1. (Ἔναντι Ἐκκλησίας Ἀγ. Διονυσίου)
● Εἰσιτήρια, πληροφορίες κρατήσεις θέσεων ἀπὸ ΠΑΤΡΑ γιὰ BRINDISI, ANCONA καὶ ἀντιστρόφως μὲ πολυτελέστατα Φέρρυ—Μπώτ.
Εἰδικὲς ἐκπτώσεις γιὰ Φοιτητές, Ναυτικοὺς καὶ Παιδιά.
● Εἰσιτήρια Ἀεροπορικὰ καὶ Σιδηροδρομικὰ γιὰ ὅλο τὸ Κόσμο
● Ἐκδόσεις Διαβατηρίων.
Γιὰ τὸ ταξίδι σας καὶ γιὰ κάθε πληροφορία τηλεφωνῆστε μας στὸ 421—500, 422—555 ἢ ἐπισκεφθῆτε μας γιὰ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουμε
ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΤΑΚΗΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΝΘΕΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.15—12.15
Τὸ χέρι του βαρὺ σὰν μολύβι!!!
Δὲν χρειάζονται πολλὰ λόγια
Ἕνας εἶναι ὁ χονδρός! καὶ μοναδικὸς
ΜΠΑΝΤ ΣΠΕΝΣΕΡ
Ο ΓΙΓΑΣ ΤΗΣ ΣΦΑΛΙΑΡΑΣ!
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΖΑΚ ΝΤΟΥΦΙΛΟ
ΦΙΛΙΠ ΛΕΡΟΥΑ

ΡΕΞ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.15—12.15
5 ἄνθρωποι! 5 αἰνίγματα! 5 Κόσμοι!
Σὲ μιὰ συγκλονιστικὴ καὶ ἀδυσώπητη δημιουργία
ΠΗΤΕΡ Ο' ΤΟΥΛ
ΜΑΞ ΦΟΝ ΣΥΝΤΟΒ
ΣΑΡΛΟΤ ΡΑΜΠΛΙΓΚ
στὴν ἀριστουργηματικὴ δημιουργία
ΦΟΞ ΤΡΟΤ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ

ΜΙΝΙ ΡΕΞ
ΣΗΜΕΡΟΝ 5.15—12.15
Ἕνα ὑπερ— τολμηρὸ ΦΙΛΜ γιὰ ἄνδρες καὶ γυναῖκες
ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΣΟΥΗΔΙΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΝΤΕΝΙΣ ΚΑΡΒΙΛ
ΖΑΚΕΛΙΝ ΛΩΡΕΝΤ

ΟΜΟΝΟΙΑ
ΤΑΙΝΙΕΣ ΜΕ ΜΗΝΥΜΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 6.15—12.15
Μιὰ ταινία γραμμένη καὶ σκηνοθετημένη ἀπὸ γυναῖκα
ΜΑΡΘΑ ΜΕΤΖΑΡΟΣ
Η ΥΙΟΘΕΣΙΑ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ 1975
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΕΛΙΤ
ΣΗΜΕΡΟΝ 4.45—12.15
ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
Ο ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΧΑΡΡΙΣ
στὴν σοῦπερ περιπέτεια
Η ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΝΤΑΚΟΤΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

ΠΑΛΛΑΣ
ΣΗΜΕΡΟΝ 4.45—12.15
ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
ΒΑΝΓΚ ΓΙΟΥ Ο ΚΙΤΡΙΝΟΣ ΤΡΙΝΙΤΑ
ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΣΙΝΕΜΑΣΚΟΠ

ΟΙ Α)ΦΟΙ ΣΤΡΙΝΤΖΗ
Δρομολογοῦν ἀπὸ 16)6
ΤΟ ΥΠΕΡΠΟΛΥΤΕΛΕΣ
F)B «IONIAN STAR»
εἰς τὴν γραμμὴ ΠΑΤΡΑ —ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ ANCONA (ΙΤΑΛΙΑ)
Εἶναι 10.400 τον. μὲ ταχ. 20 μίλια
μπορεῖ νὰ μεταφέρῃ 800 ἐπιβάτες
200 (Ι.Χ.) ἢ 40 Νταλίκες
Θ' ἀναχωρῇ ἀπὸ Πάτρα
Κάθε ΔΕΥΤΕΡΑ & ΠΕΜΠΤΗ ὥρα 23.30
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ — ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ
ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
Κεντρικὸς πράκτωρ Κ. ΤΣΙΜΑΡΑΣ
ΟΘΩΝΟΣ & ΑΜΑΛΙΑΣ 14 ΠΑΤΡΑ
Τηλέφ. 277-783 & 270-948